

Sygn. akt: I C 96/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	-----

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2021 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa D. G.

przeciwko Towarzystwo (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda D. G. kwotę 21.416,87 zł (dwadzieścia jeden tysięcy czterysta szesnaście złotych 87/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 marca 2019 roku do dnia zapłaty od kwoty 16.176 zł (szesnaście tysięcy sto siedemdziesiąt sześć złotych) i od dnia 3 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty od kwoty 5240,87 zł (pięć tysięcy dwieście czterdzieści złotych 87/100)

II. oddala powództwo w pozostałej części

III. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda D. G. kwotę 4254,72 zł (cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt cztery złote 72/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt I C 96/19

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 19 marca 2021 roku

W dniu 12 lutego 2019 roku do tut. Sądu wpłynął pozew D. G. przeciwko Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna o zapłatę kwoty 16.173 zł z ustawowymi odsetkami. W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, że kwota 15.173 zł stanowi uzupełniające odszkodowanie za uszkodzenie samochodu marki A. (...) nr rej. (...), a kwota 1000 zł stanowi stratę w postaci utraconego zarobku. Strona powodowa nadto wskazała, że strona pozwana przyznała w postępowaniu likwidacyjnym kwotę 1107,66 zł, która nie zrekompensowała w całości szkody, w tym utraty wartości handlowej pojazdu.

W odpowiedzi na pozew z dnia 26 marca 2019 roku strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, wskazując na niezasadność żądania. Nadto wskazała, że wypłacona powodowi kwota 1107,66 zł stanowiła całkowite odszkodowanie za naprawienie szkody w pojeździe powoda (k. 61 - 62).

W dniu 22 maja 2020 roku strona powodowa rozszerzyła powództwo domagając się zasądzenia kwoty 25.000 zł, na którą to kwotę złożyły się kwota 21.523,53 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu i kwota 3376,47 zł tytułem odszkodowania za utratę wartości handlowej pojazdu (k. 388).

W dniu 23 lipca 2020 roku strona powodowa podtrzymała także żądanie w zakresie zasądzenia kwoty 1000 zł związanej z utraconym zarobkiem (k. 402).

W dniu 11 stycznia 2021 roku powód sprecyzował swe żądanie i wskazał, że domaga się zasądzenia kwoty 25.604,53 zł, na którą składają się: kwota 21.523,53 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie co do kwoty 15.173 zł od dnia 27 września 2017 roku do dnia zapłaty, od kwoty 6351,53 zł od dnia następnego po dniu doręczenia stronie pozwanej pisma z dnia 19 maja 2020 roku, kwota 3080 zł tytułem odszkodowania za utratę wartości handlowej pojazdu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po dniu doręczenia stronie pozwanej pisma z dnia 19 maja 2020 roku i kwota 1000 zł tytułem utraconego zarobku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 września 2019 roku do dnia zapłaty (k. 419).

Strona pozwana nie uznała powództwa także w części rozszerzonej i wniosła o jego oddalenie (k. 391).

Sąd zważył co następuje:

W dniu 17 sierpnia 2017 roku samochód marki A. (...) nr rej. (...) należący do powoda został uszkodzony w wyniku kolizji z samochodem F. (...) nr rej. (...) posiadającym ubezpieczenie OC w (...) S.A. V. (...). Sprawcą kolizji był kierujący samochodem F. (...).

W wyniku postępowania szkodowego strona pozwana przyznała powodowi odszkodowanie za uszkodzenia samochodu marki A. (...) nr rej. (...) w kwocie 1107,66 zł.

Okoliczności niesporne.

W dniach 10 listopada 2017 roku, 5 grudnia 2017 roku i 23 maja 2018 roku powód złożył odwołania od decyzji w sprawie przyznania mu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu A. (...) nr rej. (...).

Dowód: pisma (k. 39 -40, 148-151, 190-192),

Pojazd marki A. (...) nr rej. (...) jest z rocznika 2008 roku. W wyniku kolizji w samochodzie uległy uszkodzeniu liczne elementy m.in. lampa tylna L., pokrywa wlewu paliwa, felga, czujnik ciśnienia ogumienia.

Samochód powoda był naprawiany w kilku warsztatach m.in. w A. w K., nie został jednak w całości naprawiony i nie został przywrócony do stanu jak sprzed kolizji.

Wartość szkody w pojeździe marki A. (...) nr rej. (...) wyniosła 21.524,53 zł przy uwzględnieniu części oryginalnych.

Dowód: opinia biegłego P. S. (k. 314 – 339, 348- 355, 372-377, 395 -395v + nagranie rozprawy z dnia 7 lipca 2020 roku), zdjęcia (k. 11, 14-17, 112-115,123,133,134, 269 - 280), faktury (k. 26, 27), zeznania powoda (k. 301 – 302 + nagranie rozprawy z dnia 8 sierpnia 2019 roku).

Powód zamierzał wynająć samochód A. (...) nr rej. (...) na ceremonię ślubną M. J. za kwotę 1000 zł, która miała odbyć się w dniu 1 września 2017 roku. Do wykonania usługi przez powoda nie doszło z powodu niesprawności samochodu. Powód nie uzyskał w związku z tym zarobku w kwocie 1000 zł.

W dacie szkody samochód A. (...) był zarejestrowany na powoda jako osobę prywatną.

Dowód: umowa (k. 36), zeznania powoda (k. 301 – 302 + nagranie rozprawy z dnia 8 sierpnia 2019 roku), dowód rejestracyjny (k. 304 – 308), ewidencja środków trwałych (k. 309 -311), oświadczenie (k. 312).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne częściowo, a mianowicie do kwoty 21.416,87 zł.

Zgodnie z przepisem art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W niniejszej sprawie niespornym było to, że sprawca kolizji z samochodem A. (...) nr rej. (...) posiadał ubezpieczenie OC w (...) S.A. V. (...).

Sporna była wartość odszkodowania należnego stronie powodowej.

Zgodnie z przepisem art. 361 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda powstała; naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Szkodą jest powstała wbrew woli poszkodowanego różnica między obecnym jego stanem majątkowym a stanem jaki zaistniałby gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (OSNCP 1964 rok nr 7-8 poz. 128).

Stratą jest pomniejszenie majątku poszkodowanego, które polega bądź na uszczupleniu pasywów (zniszczenie, utrata lub uszkodzenie określonych składników) albo przybyciu pasywów (np. powstanie nowych zobowiązań).

Zgodnie z przepisem art. 363 kc naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej; jeżeli szkoda ma być naprawiona w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona wg cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba, że szczególne okoliczności wymagają ustalenia odszkodowania przy uwzględnieniu cen z innej chwili.

Wybór sposobu naprawienia szkody spoczywa na osobie poszkodowanego, przy czym należy zaznaczyć, że nie jest wykluczone połączenie dwóch sposobów naprawienia szkody, a mianowicie przywrócenie stanu poprzedniego i zapłata odpowiedniej kwoty pieniężnej, albowiem w przypadku naprawienia szkody chodzi o doprowadzenie do całkowitej jej likwidacji, a czasami restytucja naturalna nie jest możliwa (wyrok z dnia 3 lutego 1971 roku III CRN 450/70 OSNCP 1971 nr 11 poz. 205).

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu wartość szkody w pojeździe marki A. (...) nr rej. (...) w związku z kolizją z samochodem F. (...) nr rej (...) wyniosła 21.524,53 zł. Kwota ta została ustalona przez Sąd w oparciu wiarygodną opinię biegłego P. S.

Należy w tym miejscu wskazać, że Sąd nie zaakceptował szacunków dokonanych przez obie strony w ramach postępowania przedsądowego, albowiem zostały one sporządzone w sposób nieobiektywny, każda ze stron sporządziła go we własnym interesie, stąd istotna rozbieżność pomiędzy tymi szacunkami. Szacunki dokonane przez strony prywatnie nie stanowiły opinii biegłych w rozumieniu art. 278 kpc, a jedynie prywatne dokumenty w rozumieniu art. 253 kc (wyrok SN z dnia 2 lutego 2011 roku II CSK 323/10 lex 738542). Ich wiarygodność zdaniem Sądu została obalona w sposób jednoznaczny przez wiarygodną opinię biegłego P. S., który zrozumiałe przedstawił swe stanowisko w zakresie szacunku całkowitej szkody, a Sąd je zaakceptował w całości.

Dodać należy, że w przypadku oddalenia powództwa i uznania, zgodnie z twierdzeniami strony pozwanej, że kwota wypłaconego niespornego odszkodowania stanowiła całkowite naprawienie szkody, doszłoby do pokrzywdzenia powoda, albowiem przyznanego przez stronę pozwaną odszkodowania nie rekompensowała w całości szkody w pojeździe A. (...) nr rej. (...), nie uwzględniała wszystkich szkód jakie w pojeździe wystąpiły w skutek zdarzenia

drogowego z dnia 17 lipca 2017 roku, a także kosztu prac jakie muszą być wykonane po naprawie pojazdu, aby mógł być on dopuszczony do ruchu. Nadto należy dodać, że strona pozwana nie wykazała w sposób wiarygodny, że powodowi należała się jedynie kwota 1107,66 zł.

Należy zważyć, że ubezpieczyciel w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie w całości pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę (wyrok SN z dnia 20 października 1972 roku II CR 425/72, OSNCP 1973, nr 6, poz. 111; uchwała SN 7 dnia 12 kwietnia 2012 roku III CZP 80/11, OSNC 2012, nr 10, poz. 112).

Istotne jest i to, że naprawa uszkodzonego pojazdu nie jest warunkiem wypłaty odszkodowania, a znaczenie ma sam fakt powstania szkody, albowiem obowiązek naprawienia poprzez wypłatę stosownej kwoty powstaje z chwilą wyrządzenia samej szkody (uchwała SN z dnia 17 maja 2007 roku III CZP 140/06 OSNC 2006 nr 10 poz. 144).

Sąd nie zaakceptował stanowiska strony pozwanej o konieczności zastosowania upustów jakie jej przysługują. Należy zważyć, że powód nie ma obowiązku naprawiania swego pojazdu, nadto naprawa nie jest równoznaczna z przywróceniem stanu pojazdu sprzed szkody, a przecież Sąd ustalając wysokość odszkodowania ma na uwadze to, aby właśnie przywrócić taki stan jaki by istniał gdyby szkody nie było.

Sąd uwzględnił przy ustaleniu wysokości należnego powodowi odszkodowania, naprawienie szkody w pojeździe przy uwzględnieniu części oryginalnych, albowiem nie zostało wykazane w sposób nie budzący wątpliwości, że w pojeździe powoda przed szkodą były części nieoryginalne.

Ostatecznie Sąd ustalił, na podstawie wiarygodnej opinii biegłego P. S., że należne powodowi odszkodowanie wyniosło 21.524,53 zł. Samochód w dacie szkody był pojazdem prywatnym, zatem brak było podstaw do rozliczania VAT.

Powodowi należała się także kwota 1000 zł tytułem utraconego zarobku. Należy wskazać, że kolizja z dnia 17 lipca 2017 roku uniemożliwiła powodowi wykonanie usługi wynajmu pojazdu A. (...) na ślub M. J., powód musiał zwrócić zaliczkę i ostatecznie nie uzyskał zarobku w kwocie 1000 zł. Gdyby nie doszło do kolizji kwotę tą by uzyskał, a zatem zasadne było żądanie zasądzenia na rzecz D. G. wskazanej kwoty.

Ostatecznie zatem powodowi należała się kwota 22.524,53 zł. Od kwoty tej odjęto przyznaną powodowi kwotę 1107,66 zł, otrzymując ostatecznie kwotę 21.416,87 zł, którą zasądzono pkt I wyroku.

Powód w ramach postępowania domagał się nadto zasądzenia kwoty 3080 zł jako odszkodowania związanego z utratą wartości handlowej pojazdu A. (...).

W ocenie Sądu żądanie to było niezasadne i dlatego Sąd oddalił w tym zakresie powództwo.

Niewątpliwym jest, że w świetle uregulowania zwartego w przepisie art. 361 § 2 kc osobie poszkodowanej należy się pełna kompensacja szkody.

Wartość samochodu po naprawie to jego wartość rynkowa, zatem jeżeli wartość samochodu po szkodzie zmalała mimo jego naprawy, to naprawienie szkody powinno obejmować także kwotę stanowiącą tzw. utratę wartości handlowej (Uchwała SN z dnia 12 października 2001 roku III CZP 57/01 OSN 2002/5/57). Istotne jest jednak w takim wypadku ustalenie czy samochód został w całości naprawiony, czy został naprawiony w sposób prawidłowy, w przypadku, gdyby bowiem nie doszło do naprawy całkowitej lub naprawy nieprawidłowej, odszkodowanie z tytułu utraty wartości handlowej pojazdu nie jest należne (wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 5 grudnia 2018 roku sygn. akt I C 883/15 – portal orzeczeń).

Jak wynika z wiarygodnej opinii biegłego P. S. samochód powoda nie został naprawiony w całości. Zatem nie można mówić w tym wypadku o realnej utracie wartości handlowej pojazdu A. (...). (...), w przypadku bowiem gdyby samochód był naprawiony w całości w sposób prawidłowy, być może nie nastąpiłaby utrata wartości handlowej. Nadto

biegły wskazał na dość hipotetyczną wysokość tej wartości i trudności w jej ustaleniu, zatem zdaniem Sądu brak było podstaw do przyjęcia, że kwota 3080 zł był kwotą realnego odszkodowania, które z tego tytułu należało się powodowi.

Z tych też względów powództwo co do kwoty 3080 zł oddalono w pkt II wyroku.

Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono od dnia 26 marca 2019 roku do dnia zapłaty od kwoty 16.176 zł (dzień złożenia odpowiedzi na pozew) i od dnia 3 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty od kwoty 5240,87 zł (dzień złożenia odpowiedzi na rozszerzone powództwo).

Należy zważyć, że postępowanie przedsądowe zakończyło się w czerwcu 2018 roku, co wynika z pisma k. 201, a powód czekał kolejne 8 miesięcy, aby wytoczyć powództwo, zatem zdaniem Sądu dopiero w dacie złożenia odpowiedzi na pozew pierwotny strona pozwana wdała się z powodem w spór i od tej daty należą mu się odsetki. Ta samą regułą Sąd przyjął przy zasądzaniu odsetek od żądania związanego z rozszerzonym powództwem.

W pkt II oddalono żądanie ponad kwotę zasądzoną w pkt I oraz co do odsetek za okres poprzedzający przyznane odsetki.

O kosztach procesu orzeczono w pkt III na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 100 kpc i art. 108 kpc.

Strona powodowa wygrała w 83 % w stosunku do swych żądań i w ocenie Sądu winna otrzymać zwrot kosztów procesu w tym zakresie. Poniosła w niniejszej sprawie następujące koszty procesu w łącznej kwocie 5867 zł:

- opłaty od pozwu w kwocie 441 zł i 809 zł
- kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa
- wydatek w kwocie 1000 zł na poczet opinii biegłego
- kwota 3600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie

Zatem z tej kwoty należy się powodowi kwota 4869,61 zł.

Strona pozwana wygrała w 17 % i w ocenie Sądu winna otrzymać zwrot kosztów procesu w tym zakresie. Poniosła ona w niniejszej sprawie następujące koszty procesu w łącznej kwocie 3617 zł:

- kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa
- kwota 3600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Zatem z tej kwoty należy się stronie pozwanej kwota 614,89 zł. Po zminusowaniu obu kwot otrzymano ostatecznie kwotę 4254,72 zł, którą zasądzono w pkt III wyroku na rzecz strony pozwanej.